

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 30ής Νοεμβρίου 1995

Υπόθεση T-507/93

Paulo Branco
κατά
Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Πίνακας προαγωγίων υπαλλήλων - Μετάταξη σε άλλο όργανο
- Βλαπτική πράξη - Έννομο συμφέρον - Αίτημα περί καταβολής
αποζημιώσεως - Απαράδεκτο»

Πλήρες κείμενο στην πορτογαλική γλώσσα II - 797

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) που έχει ως αντικείμενο:

- την ακύρωση της διαδικασίας προαγωγών στο Ελεγκτικό Συνέδριο για το έτος 1993, καθ' ο μέρος αποκλείστηκε από αυτή ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων),
- αποκατάσταση της ηθικής βλάβης την οποία ο προσφεύγων θεωρεί ότι υπέστη, λόγω των υπηρεσιακών πταισμάτων που, κατά τους ισχυρισμούς του, διέπραξαν οι διοικητικές υπηρεσίες του καθού, στο πλαίσιο των διαδικασιών προαγωγών για τα έτη 1992 και 1993.

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της αποφάσεως

Κατόπιν της απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε κατά της διαδικασίας προαγωγών, η οποία κινήθηκε στο Ελεγκτικό Συνέδριο για το έτος 1992, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση «της διαδικαστικής πράξεως σχετικά με τις προαγωγές που πραγματοποιήθηκαν το 1992 στο Ελεγκτικό Συνέδριο» και την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως προδήλως απαράδεκτη με διάταξη της 20ής Ιουλίου 1994, T-45/93 (Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. Π-641). Η αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως αυτής απορρίφθηκε ως προδήλως αβάσιμη με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 1995, C-258/94 P (Συλλογή 1995, σ. I-1609).

Η παρούσα διαφορά εντάσσεται στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών του έτους 1993. Στις 25 Μαρτίου 1993 δημοσιεύθηκε ένας πίνακας προαγώγιμων υπαλλήλων, στον οποίο αναφερόταν ότι «καταρτίστηκε την 1η Απριλίου 1993», ημερομηνία από της οποίας ο προσφεύγων είναι υπάλληλος της Επιτροπής και, επομένως, δεν ανήκει πλέον στο προσωπικό του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο προσφεύγων, το όνομα του οποίου δεν περιλαμβανόταν στον πίνακα αυτόν, υπέβαλε διοικητική ένσταση με την οποία δήλωσε ότι υπέστη ζημία και ζήτησε να εγγραφεί στον πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων, προκειμένου να μπορέσει να λάβει προαγωγή ανατρέχουσα σε ημερομηνία προγενέστερη της 1ης Απριλίου.

Κατόπιν εκδόσεως αποφάσεως απορρίπτουσας ρητώς την ένσταση, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

Επί του κυρωτικού αιτήματος

Επί του παραδεκτού

Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι βλαπτική πράξη συνιστά η πράξη που παράγει υποχρεωτικά έννομα αποτελέσματα θίγοντα απευθείας και άμεσα τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, καθόσον μεταβάλλουν αισθητώς τη νομική του κατάσταση. Υπενθυμίζει επίσης ότι ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ) δεν παρέχει κανένα δικαίωμα προς

προαγωγή, ούτε καν στους υπαλλήλους οι οποίοι πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για να είναι προαγώγιμοι (σκέψη 28).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 9 Φεβρουαρίου 1994, T-3/92, Latham κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-83, σκέψη 50· ΠΕΚ, 30 Νοεμβρίου 1994, T-558/93, Düchs κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-837, σκέψη 36

Δεν αμφισβητείται ότι ο προσφεύγων δεν ανήκε πλέον στο προσωπικό του Ελεγκτικού Συνεδρίου ούτε κατά τον χρόνο καταρτίσεως του πίνακα προαγώγιμων υπαλλήλων ούτε κατά τον χρόνο κατά τον οποίο οι αποφάσεις προαγωγής παράγουν συνήθως τα αποτελέσματά τους (σκέψεις 29, 30 και 32).

Το Πρωτοδικείο καταλήγει ότι εν προκειμένω δεν υφίσταται πράξη που να θίγει τη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος και να του προκαλεί βλάβη. Το συμπέρασμα αυτό ουδόλως τίθεται εν αμφιβόλω από την απόφαση Mercato κατά Επιτροπής, την οποία επικαλείται ο προσφεύγων για να αποδείξει το έννομο συμφέρον του στην άσκηση προσφυγής κατά του πίνακα της 25ης Μαρτίου 1993. Η λύση που δόθηκε με την απόφαση αυτή, η οποία προϋποθέτει ότι ο υπάλληλος θα μπορούσε να προαχθεί αν είχε εγγραφεί στον επίδικο πίνακα, δεν μπορεί να μεταφερθεί στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι ο προσφεύγων, έχοντας αποχωρήσει από το Ελεγκτικό Συνέδριο, δεν ανήκε πλέον στο προσωπικό του οργάνου και, επομένως, δεν θα μπορούσε να προαχθεί, κατά τη σχετική περίοδο προαγωγών, από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ακόμη και αν είχε εγγραφεί στον πρώτο πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων. Ομοίως, η απόφαση Valverde Mordt κατά Δικαστηρίου, την οποία επίσης επικαλείται ο προσφεύγων για να αποδείξει ότι είχε διατηρήσει το έννομο συμφέρον του προς άσκηση προσφυγής καίτοι είχε εν τω μεταξύ μεταταγεί, ουδεμία ασκεί και αυτή επιρροή, διότι, στην εν λόγω υπόθεση και αντίθετα προς την υπό κρίση, η μετάταξη του προσφεύγοντος έλαβε χώρα μετά την άσκηση της προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου (σκέψεις 32 και 33).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 5 Δεκεμβρίου 1990, T-82/89, Mercato κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-735· ΠΕΚ, 27 Ιουνίου 1991, T-156/89, Valverde Mordt κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1991, σ. II-407

Επομένως, το ακυρωτικό αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, ενώ παρέλκει η απόφαση επί του βασίμου (σκέψη 34).

Επί του αιτήματος καταβολής αποζημιώσεως

Επί του παραδεκτού

Κατά πάγια νομολογία, όταν με μία προσφυγή ζητείται ταυτόχρονα η ακύρωση πράξεως και η επιδίκαση αποζημιώσεως για τη ζημία που προξένησε η πράξη αυτή, τα αιτήματα συνδέονται τόσο στενά μεταξύ τους, ώστε το απαράδεκτο του αιτήματος ακυρώσεως να συνεπάγεται το απαράδεκτο του αιτήματος αποζημιώσεως (σκέψη 42).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 24 Ιουνίου 1992, T-11/90, H. S. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-1869, σκέψη 25· ΠΕΚ, 1η Ιουλίου 1994, T-505/93, Osório κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-581, σκέψη 37· ΠΕΚ, 15 Φεβρουαρίου 1995, T-112/94, Moat κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. II-135, σκέψη 30

Εν προκειμένω, το ως άνω διαπιστωθέν απαράδεκτο του αιτήματος ακυρώσεως συνεπάγεται και το απαράδεκτο του αιτήματος αποζημιώσεως, καθ' ο μέτρο το αίτημα αυτό αφορά πράξεις που διενεργήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών για το έτος 1993 (σκέψη 43).

Όσον αφορά, εξάλλου, μια συμπεριφορά η οποία στερείται αποφασιστικού χαρακτήρα, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η διοικητική διαδικασία πρέπει να περιλαμβάνει δύο στάδια, εκείνο της αιτήσεως και εκείνο της ενστάσεως. Μόνο η ρητή ή σιωπηρή απόρριψη μιας αιτήσεως, με την οποία ζητείται η αποκατάσταση ζημίας, συνιστά βλαπτική απόφαση και μπορεί να προσβληθεί με διοικητική ένσταση, και μόνο μετά την απόρριψη της ενστάσεως αυτής μπορεί να ασκηθεί αγωγή αποζημιώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου (σκέψη 44).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 25 Φεβρουαρίου 1992, T-64/91, Marcato κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-243, σκέψεις 30 έως 35

Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τα δύο έγγραφα που ο προσφεύγων απέστειλε στις διοικητικές υπηρεσίες του καθού οργάνου δεν έκαναν καμία μνεία ούτε για «επίμονη συμπεριφορά» ούτε για την προκύπτουσα από αυτή ζημία. Επομένως, η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας δεν διεξήχθη σύμφωνα με τα δύο στάδια που προβλέπονται στο άρθρο 90 του ΚΥΚ. Επομένως, και το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο (σκέψη 45).

Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η προσφυγή ακυρώσεως του προσφεύγοντος, η οποία στρέφεται κατά της διαδικασίας προαγωγών για το έτος 1992, απορρίφθηκε ως απαράδεκτη. Επομένως, και η αγωγή αποζημιώσεως, καθόσον η φερόμενη ζημία συνδέεται με τη διεξαγωγή της διαδικασίας προαγωγών για το έτος 1992, πρέπει να θεωρηθεί απαράδεκτη (σκέψη 46).

Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων, προτού ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, ουδέποτε υπέβαλε διοικητική ένσταση αναφέροντας άλλη ζημία την οποία υπέστη το 1992 και ότι η ένσταση την οποία υπέβαλε κατά της διαδικασίας προαγωγών για το έτος 1992 δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως αφορώσα τέτοια ζημία. Επομένως, η προ της ασκήσεως της προσφυγής φάση δεν διεξήχθη όπως προβλέπουν τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ (σκέψη 47).

Επομένως, το περί αποζημιώσεως αίτημα του προσφεύγοντος είναι εξ ολοκλήρου απαράδεκτο (σκέψη 48).

Επί του αιτήματος της επαναλήψεως της διαδικασίας προαγωγών για το 1993

Κατά πάγια νομολογία, ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί να απευθύνει διαταγές σε κοινοτικό όργανο, διότι αυτό θα ισοδυναμούσε με σφετερισμό των αποκλειστικών αρμοδιοτήτων της ΑΔΑ. Επομένως, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να διατάξει το Ελεγκτικό Συνέδριο να επαναλάβει τη διαδικασία προαγωγών για το έτος 1993. Το αίτημα του προσφεύγοντος πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως απαράδεκτο (σκέψη 49).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 8 Ιουνίου 1995, Τ-496/93, Αλλο κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-405, σκέψεις 31 και 32

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη.